Влада – Радам!

ГОЛОС УКРАЇНИ

ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

№ 123 (1123) ♦ Четвер, 6 липня 1995 року ♦ Ціна договірна

Україна знайшла нафту. В Татарстані

У Києві підписано угоду про створення українсько-татарської транснаціональної фінансово-промислової нафтової компанії «Укртатнафта» відповідно до угоди між урядами України та Татарстану на базі АТ «Кременчукнафтогазсинтез» (Кременчуцький нафтопереробний завод).

Як повідомляє Інтерфакс-Україна, документ підписали в.о. віце-прем'єра України Ігор Мітюков і перший заступник прем'єр-міністра Татарстану Равіль Муратов.

Кожна із сторін володіє 50 відсотками акцій статутного фонду, який оцінюється в більш як 1 млрд доларів. За словами Р. Муратова, «Укртатнафта» — акціонерне товариство закритого типу, місце його реєстрації — українське місто Кременчук.

Плановано, що «Укртатнафта» перероблятиме не менш як 8 мільйонів тонн високосірчистої (із вмістом сірки 3,5 відсотка і більше) татарської нафти щороку і випускатиме в Україні 54 види нафтопродуктів. Також підкреслювалося, що уряд Татарстану не ставить основним завданням одержання прибутку одразу і на першому етапі провадиться реконструкція Кременчуцького нафтопереробного заводу, а також виділятимуться кошти на розвиток інфраструктури з розвідки і видобутку нафти в Татарстані. З татарського боку основними засновниками компанії стали «Татнафта», Держкомітет з приватизації державного майна з акціями низки підприємств хімічної промисловості, у тому числі «Татнафтохімінвестхолдинг», «Татнафтопром».

ГАРНО в лузі чи степу, га? Як по мені, ліпше ніде й нема. Одна біда — косою та граблями особливо не розмахнешся — хоч як силкуйсь. Ми все думали: ось прийде хтось добрий і дасть нам гарні машини, чудове насіння...

Приходили. Забирали наш урожай — за копійки чи й за так. А ми, селяни, залишалися з доісторичними граблями. Коли ж і «давали» трактори чи комбайни, то часом такі, що вигідніше косою орудувати. Дехто хотів би, щоб селяни й надалі гнулися: дайте!.. Та інші часи настають. Рости, галузко моя зелена, і не гнись!

Наша країна багата щедрою землею й умілими людьми. Вони здатні творити розумні машини, ростити рясні хліба й розкішні трави. І ти будеш творити! І стане селянин — як і личить трудівникові землі — великою людиною! Щедро годуватиме країну, сам житиме достойно!

(Матеріали з проблем села читайте на 8-й стор.).

Фото Зеновія КОВАЛЯ.

У тебе, внучку, все буде інакше!

Майбутнє Європи і світу залежить від нас

У столиці Канади 4 липня розпочала роботу чергова Четверта сесія Парламентської асамблеї (ПА) Організації з безпеки і співробітництва в Європі, в якій беруть участь парламентські делегації країн—членів ОБСЄ, а також делегації Японії, Ради Європи, Західноєвропейського союзу, Північно-Атлантичної асамблеї та інших міжнародних організацій.

Сесія має виробити і прийняти ряд важливих для майбутнього Європи і світу рішень з питань політики і безпеки, економіки, науки, технології і навколишнього природного середовища, розвитку демократії, прав людини і гуманітарної політики.

Активну участь в роботі ПА бере парламентська делегація України на чолі з Головою Верховної Ради Олександром Морозом. До складу делегації входять народні депутати України Володимир Буткевич, Ігор Осташ, Ніна Марковська.

4 липня розпочалися також зустрічі по лінії двосторонніх контактів. Зокрема, Голова Верховної Ради України Олександр Мороз зустрівся зі спікером палати громад парламенту Канади Жільбером Параном та Верховним комісаром ОБСЄ Максом ван дер Стулом.

Україна й Німеччина— близькі партнери

Сьогодні закінчується офіційний візит Президента України Леоніда Кучми до Федеративної Республіки Німеччина. У Бонні Президент зустрічався з українськими журналістами. За його оцінками, переговори показали, що в Україні Німеччина хоче бачити близького партнера й готова співпрацювати і в політиці, і в економіці. Приватний капітал Німеччини потрібний нашій країні. Але він прийде до нас, вважає Леонід Кучма, за умови політичної стабільності, створення законодавчої бази. Він наголосив, що Німеччина готова допомагати Україні й у питаннях закриття ЧАЕС.

Президент повідомив, що під час переговорів йшлося і про відносини України з Росією, у доброму розвитку яких заінтересована й Німеччина.

На переговорах порушувалося також питання європейської безпеки. Розмова з цього приводу відбулася з міністром закордонних справ ФРН Клаусом Кінкелем.

На зустрічі з журналістами Леонід Кучма торкнувся питання грошової реформи в Україні. Він висловив надію, що гривню буде введено ще цього року. З огляду на зневіру людей в нашій валюті затягувати цей процес ми не маємо права, сказав Леонід Кучма. Президент назвав суму стабілізаційного фонду: 3 мільярди доларів.

З ОФІЦІЙНИМ ВІЗИТОМ ДО США

Згідно з планом двостороннього співробітництва між військовими відомствами України та Сполучених Штатів Америки з 5 по 11 липня проходитиме офіційний візит міністра оборони України Валерія Шмарова до США.

Під час перебування української військової делегації у Вашингтоні та інших місцях передбачено провести ряд зустрічей з офіційними особами держави, в ході яких буде обговорено ряд питань, пов'язаних з подальшим поглибленням та розвитком співробітництва у військовій галузі між Україною та США.

Планується також відвідання військових частин та конверсованих оборонних об'єктів.

Кримський парламент проголосував за відставку Сергія Цекова

У середу, як повідомляє «Інтерфакс-Україна», за відставку голови парламенту Автономної Республіки Крим проголосувало 54 депутати при 35 голосах проти й 2, які утрималися (голосував 91). Усього у кримському парламенті 98 депутатів.

Вранці 55 з 94 депутатів Верховної Ради Криму проголосували за включення до порядку денного сесії питання про відставку голови ВР Сергія Цекова.

Депутат кримського парламенту Михайло Бахарєв, який виступив на засіданні, вважає, що тільки на основі міжфракційної угоди можлива «реанімація» нинішнього складу Верховної Ради Криму, і якщо цей шанс не буде використано, залишиться тільки один шлях — саморозпуск, бо парламент не буде працездатний.

На думку М. Бахарєва, треба вибрати нового голову парламенту, а потім — на основі міжфракційної угоди — обрати новий склад президії.

На засіданні сесії почалося висунення кандидатур на пост голови парламенту.

Парламентська хроніка

Хто — в ліс, хто — по дрова...

Вечірнє засідання 4 липня

І на вечірньому засіданні не вдалося зібрати потрібного кворуму — не вистачило буквально кілька голосів: депутатські групи «Державність», «Реформи» і фракція Руху відмовилися реєструватися. Отож з певністю можна сказати єдине: «блокада» сесії з боку сил, що називають себе національно-демократичними, триває.

Оскільки така поведінка суперечить Регламенту роботи Верховної Ради, головуючий оголосив прізвища тих депутатів, які, по суті, бойкотують роботу українського парламенту.

Опісля було проголошене спільне засідання комісій Верховної Ради. На його розгляд винесли проект закону про декларацію доходів і майна громадян. І хоча дехто з народних обранців пробував повести конструктивну розмову, інша частина вправлялася в ораторському мистецтві на вільні теми.

Словом, хто — в ліс, хто — по дрова. Хоча варто задуматися над тим, а чи треба так постійно і наполегливо підкидати дровець у вогнище політичної дестабілізації?

Володимир КОРОЛЮК.

Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Маєш 50 мінімальних зарплат? Декларуй доходи!

Ранкове засідання 5 липня

Воно розпочалося реєстрацією 270 народних депутатів і розглядом питання про доцільність трансляції пленарних засідань. Однак рішення так і не було прийняте. А час депутати згаяли, тому, на пропозицію О.Ткаченка, який головував на засіданні, до кінця тижня парламент працюватиме за подовженим режимом.

Депутати розглянули питання про декларування майна і доходів фізичних осіб. Як відомо, на розгляд депутатів було подано три проекти — від народного депутата Степана Хмари, від Кабінету міністрів України і від депутатів Соціалістичної фракції парламенту. Законопроекти, коли принципово, відрізняються один від одного щодо суб'єктів декларування доходів і майна. С.Хмара пропонував, щоб декларували доходи всі фізичні особи, Кабінет міністрів виступає за те, щоб почали декларувати доходи всі, хто одержує 50 мінімальних зарплат, Соцфракція вважає, що декларувати доходи мають вищі службові особи в державі, власники статутних капіталів, комерційних структур та їхні родичі. Бурхливе обговорення законопроектів завершилося поіменним голосуванням. За проект С.Хмари висловилися 135 народних депутатів із 322 зареєстрованих, за проект Кабінету міністрів проголосували 252 народні обранці. На завершення розгляду цього питання С.Хмара сказав, що не бажає бути прикриттям і тому не працюватиме спільно з авторами іншого проекту над його вдосконаленням. На його думку, проект Кабінету міністрів має зовсім іншу ідеологію.

Світлана ПИСАРЕНКО.

В комісіях Верховної Ради України

У кого в руках ЗМІ, у того в руках і ми

***КІЛЬКА** місяців тому законопроект про захист інформаційного простору України, розроблений Комісією законодавчого забезпечення свободи слова та засобів масової інформації, було передано на громадське обговорення. Нині обговорення (часом вельми емоційне) завершилось. Що далі? Слово — голові підкомісії органів масової інформації Степанові ТКАЧЕНКУ:*

— Справді, було багато емоцій, але, на мій погляд, це краще, аніж байдужий спокій. А якраз владні структури — спокійні, у них, мовляв, до захисту інформаційного простору руки не доходять, бо коштів нема. Не коштів тут невистачає, а концепції, ідеології цієї справи. Митрополит Київський на обговоренні гарно сказав: не вірте, що преса є четверта влада, вона перша, бо спершу було Слово. Держава зобов'язана це розуміти, візьміть Францію чи Росію з їх ідеологією захисту державної мови та її носіїв. Це велика політика, це, зрештою, і є захист державних інтересів. І тільки у нас керівники цього соромляться. Ось тому й коштів нема. Через те й обговорення було емоційним.

— Пов'язуючи захист інформаційного простору з захистом насамперед державної мови — чи не порушуємо при цьому права носіїв інших мов?

— Питання одне з найважчих. Адже ми мусимо захищати мову, на знищення якої протягом 300 років було видано 28 указів. Тому сьогодні державну мову треба захищати не лише законодавчо, а й декретами уряду, Президента, пільги потрібні. А дискримінації не буде, бо у нас прекрасний закон про мови, де все відрегульовано. Але є інша проблема. Чому у нас часто «благополучніші» російськомовні видання? Часом не тому, що «кращі» — вся річ у тім, хто їх фінансує, тут очевидний лобізм і захоплення незахищеного інформаційного простору. Знову ж таки, слово — це політика, не буде захищене слово, не буде захищена держава, у чиїх руках ЗМІ, у тих руках і ми всі, митрополит правду казав.

— В якій стадії нині праця над законопроектом?

— Ми підключили до роботи юристів, шліфуємо, щоб було якраз не емоційне, а юридично унормоване поняття інформаційного простору та його захисту.

Маємо й певне нерозуміння з боку Мінекономіки, Мінфіну: мовляв, от ви хочете захистити журналістів ще й матеріально, а за чий рахунок? Та ні за чий — просто у нашому КЗпП раніше не була врахована специфіка праці журналістів, чия смертність на другому місці після шахтарів, а редактори часто доживають не до пенсії, а лиш до інфаркту на ниві прогресу...

Записав Віталій ЖЕЖЕРА.

У фракціях і депутатських групах

Справа не в проводирях. У шляхах, якими нас ведуть

***НА ОДНОМУ** з останніх засідань члени депутатської групи «Центр» обговорювали шляхи реформування вищої законодавчої і виконавчої влади та налагодження між ними тісної співпраці. Поглядом на ці проблеми з «Центру» ділиться народний депутат, заступник керівника групи Михайло СИРОТА.*

— Ефективність діяльності нового складу Кабінету міністрів залежить, напевно, не лише від появи нових персон в урядовій ложі. Яких саме змін, на думку центристів, має зазнати вища виконавча влада, щоб запрацювати чітко і плідно?

— Насамперед позбутися три-, або й чотириразового дублювання: апарат Кабінету міністрів, Адміністрація Президента, окремі міністерства. Це багаторазове дублювання не дає можливості ефективно відпрацьовувати рішення. Мало того, з найважливіших питань, від яких прямо залежить стан нашої економіки, врешті-решт, доля держави, уряд і адміністрація, можуть мати три-чотири різні думки і, відповідно, застосовують стільки ж варіантів їх реалізації, що, зрозуміло, приводить до єдиного результату: справа з мертвої точки не рухається.

— І як її зрушити?

— Це не дуже складно. Просто треба, щоб кожна структура виконавчої влади займалася тільки їй належними функціями. Кабінет міністрів — секретаріат, а управлінські функції від нього забрати й передати міністерствам. Адміністрація Президента, очевидно, має зайнятися організацією роботи Президента, плюс комісії з нагород, помилувань, протоколу. Одне слово, робити все, що стосується діяльності глави держави, а не видавати укази. (В принципі їх повинні готувати в Кабінеті міністрів).

На думку членів нашої групи, заведена і непотрібна розкіш для держави така кількість міністерств, яку має Україна: 27 міністерств і 22 комітети. Можна спокійно скоротити їх до 17 — 18 міністерств, котрі працювали б за функціональним, а не галузевим принципом.

Безперечно, потрібно уникати роботи за сумісництвом: міністром і народним депутатом. І ті, і ті обов'язки надзвичайно серйозні, отже, або... або. Єдиний виняток можна зробити для майбутньої посади (принаймні її пообіцяв ввести новий Прем'єр) віце-прем'єр-міністра у зв'язках з Верховною Радою.

— На засіданні групи ви говорили і про зміни в структурі найвищої законодавчої влади...

— Так, Верховна Рада, на думку центристів, також має скоротити число комісій. Не таємниця, що деякі з них утворено не під інтереси держави, а під певних осіб. Мабуть, доцільно визначити 7 — 8 основних напрямів діяльності і відповідно до них сформувати відповідні комітети. Це було б багато ефективніше порівняно з нинішньою структурою ВР.

Сьогодні, на жаль, у роботу парламенту вносить розлад принцип партійного підходу, що спрацьовував під час вибору і голів комісій, і керівництва Верховної Ради. Якби ми його уникли, було б менше політичних протистоянь, що гальмують законодавчу діяльність. Наш «Центр» послідовно виступає за конструктивну співпрацю з лівими і правими. Якщо виконавча і законодавча влади також оберуть принцип співпраці, а не протистоянь, то складна ситуація в суспільстві швидко почне поліпшуватися. Тоді буде можливість для створення програми виходу з кризи. Програми конкретної — з пріоритетними напрямами діяльності (скажімо, нині потрібно вкладати кошти в переробну, легку промисловість, де швидка віддача). Джерелами фінансування, виконавцями, термінами виконання тощо. Її треба довести до відома не тільки урядовців чи депутатів, а й до кожного громадянина держави, щоб кожен зрозумів свою роль і місце, щоб разом з нами побачив, як можна вибратися з цієї ситуації. Іншого шляху з лабіринту проблем «Центр» не бачить. Іншим заблукає навіть досвідчений проводир.

Розмову вела Людмила КОХАНЕЦЬ.

Держава без народу — то територія для інших держав

Звернення директорів підприємств і керівників управлінь

Раніше трудівники були переконані, що держава стоїть на сторожі їхніх інтересів, бо заробітну плату сплачували в першу чергу. Та Президент України Л. Кучма своїм Указом від 16.03.95 р. «Про заходи до нормалізації платіжної дисципліни в народному господарстві України» виплату заробітної плати зробив другорядним питанням. У результаті заборгованість замовників за виконані поставки і роботи не дає можливості колективам вчасно сплачувати заробітну плату і вчасно розраховуватися з бюджетом, а це призводить до того, що на підприємствах, які ще тримаються на плаву, «завдяки» цьому Указові відбувається падіння й так низького рівня виробництва, зростає кількість безробітних.

Запровадження додаткових штрафів, пені та інших податкових платежів (як найочевидніший приклад: той самий податок на землю, який збільшився у 20 разів згідно з Постановою Верховної Ради України «Про державний бюджет», що вийшла 7.05.95 р., але зобов'язала робити перерахунок, починаючи з 1.01.95 р.) залишили підприємства без оборотних коштів і підвели до останньої межі — банкрутства. Тому ми переконливо просимо переглянути вищезгадані питання, бо держава без народу — то територія для інших держав. А для поліпшення економічного становища України нам необхідні Праця, Порядок, Порядність. Нам потрібні банківські кредити, за які сплачуватимемо від 3 до 10 відсотків, бо банкам ніхто інвестицій з-за кордону не виділив, а вони використовують народні заощадження і оборотні кошти підприємств. Нарешті, щоб розплутати вузол неплатоспроможності, потрібна державна комп'ютерна система всіх банків України.

В. ПОПОВ, колективне підприємство «Рибокомплекс», В. ЛАНДИН, спеціалізоване ремонтно-будівельне управління «Донецькводоканал», Я. МАРТИНОВ, управління гасіння териконів, В. ПАНАРІН, Кіровське РБУ, А. ПОЛІЩУК, АТ «Донтекс», І. КАРАСЬОВ, автобаза № 2, А. ОСМАН, шахтобудівне управління № 2, Л. КОВАЛЕНКО, Донецький завод іграшок, П. ТОКАРЄВ, Рутченківський деревообробний комбінат, А. ФІЛАТОВ, шахтобудівне управління № 6, Є. КУРГАНСЬКИЙ, ДБУ №17, В. КОМОВ, будівельне управління № 550.

ПОСТАНОВА

ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Про встановлення стипендій Верховної Ради України курсантам і слухачам вищих військово-навчальних закладів

З метою підвищення престижу військової служби та морального і матеріального заохочення здобуття військової освіти курсантами і слухачами вищих військово-навчальних закладів Верховна Рада України **постановляє:**

1. Заснувати для курсантів і слухачів вищих військово-навчальних закладів та кафедр (факультетів, відділень) військової підготовки вищих навчальних закладів України, що здійснюють підготовку офіцерських кадрів, які виявили особливі успіхи в навчальній і науковій діяльності та зразкову військову дисципліну, 54 стипендії Верховної Ради України, в тому числі:

44 стипендії курсантам і слухачам вищих військово-навчальних закладів Міністерства оборони України та кафедр (факультетів, відділень) військової підготовки вищих навчальних закладів України, що здійснюють підготовку офіцерських кадрів, з них для курсантів — 38 стипендій і для слухачів — 6 стипендій;

три стипендії курсантам і слухачам вищого військово-навчального закладу Державного комітету у справах охорони державного кордону України, з них для курсантів — дві стипендії і для слухачів — одна стипендія;

дві стипендії курсантам вищого військово-навчального закладу Національної гвардії України;

п'ять стипендій курсантам вищого військово-навчального закладу Служби безпеки України і відповідного факультету вищого навчального закладу.

2. Установити такі розміри стипендій Верховної Ради України:

для курсантів вищих військово-навчальних закладів та кафедр (факультетів, ідділень) військової підготовки вищих навчальних закладів України — у розмірі їх подвійного грошового утримання;

для слухачів цих навчальних закладів — у розмірі їх грошового утримання з підвищенням на 100 відсотків їх посадового окладу.

3. Затвердити Положення про порядок призначення стипендій Верховної Ради України курсантам і слухачам вищих військово-навчальних закладів та кафедр (факультетів, відділень) військової підготовки вищих навчальних закладів України, що здійснюють підготовку офіцерських кадрів (додається).

4. Установити, що призначення стипендій курсантам і слухачам вищих військово-навчальних закладів провадиться Постановою Президії Верховної Ради України щорічно з 1 вересня на один навчальний рік за наслідками екзаменаційних сесій за поданням міністра оборони України, голови Державного комітету у справах охорони державного кордону України,Командуючого Національною гвардією України, голови Служби безпеки України, погодженими з Комісією Верховної Ради України з питань оборони і державної безпеки.

5. Міністерству освіти України та іншим міністерствам, що мають у своєму підпорядкуванні вищі навчальні заклади, на кафедрах (факультетах, відділеннях) військової підготовки яких здійснюється підготовка офіцерських кадрів, сприяти Міністерству оборони України і Службі безпеки України у відборі в установленому порядку кандидатів на отримання стипендій Верховної Ради України.

6. Кабінету Міністрів України щорічно при розробці проектів державного бюджету передбачати додаткові бюджетні асигнування, необхідні для виплати стипендій Верховної Ради України курсантам і слухачам вищих військово-навчальних закладів.

Голова Верховної Ради України
О.МОРОЗ.

м.Київ, 23 червня 1995 року.

ПОЛОЖЕННЯ

Про порядок призначення стипендій Верховної Ради України курсантам і слухачам вищих військово- навчальних закладів та кафедр (факультетів, відділень) військової підготовки вищих навчальних закладів України, що здійснюють підготовку офіцерських кадрів

1. Стипендії Верховної Ради України (далі іменуються — стипендії) призначаються курсантам і слухачам вищих військово-навчальних закладів та кафедр (факультетів, відділень) військової підготовки вищих навчальних закладів України, що здійснюють підготовку офіцерських кадрів, які виявили особливі успіхи в навчальній і науковій діяльності та зразкову військову дисципліну.

2. Кандидати на отримання стипендій висуваються вченими (педагогічними) радами вищих військово-навчальних закладів Міністерства оборони України, Державного комітету у справах охорони державного кордону України, Національної гвардії України, Служби безпеки України та вищих навчальних закладів України, які мають кафедри (факультети, відділення) військової підготовки, що здійснюють підготовку офіцерських кадрів з числа курсантів, як правило, — з третього курсу і слухачів — з другого року навчання.

3. Міністерство оборони України, Державний комітет у справах охорони державного кордону України, Національна гвардія України, Служба безпеки України установлюють:

порядок подання кандидатур на отримання стипендій підпорядкованими вищими військово-навчальними закладами та кафедрами (факультетами, відділеннями) військової підготовки вищих навчальних закладів України, що здійснюють підготовку офіцерських кадрів для них, але не більше однієї стипендії на факультет;

порядок виплати стипендій курсантам і слухачам.

4. Міністерство оборони України та Служба безпеки України установлюють квоти на стипендії курсантам і слухачам вищих військово-навчальних закладів, які знаходяться у їх віданні, та кафедр (факультетів, відділень) військової підготовки вищих навчальних закладів України, що здійснюють підготовку офіцерських кадрів для них. Визначення квот на стипендії Міністерством оборони України провадиться з урахуванням пропозицій видів Збройних Сил України і військових округів, виходячи з потреб у підготовці спеціалістів з пріоритетних напрямів.

5. Списки кандидатів, які отримали рекомендації вчених (педагогічних) рад вищих військово-навчальних закладів та вищих навчальних закладів України, на кафедрах (факультетах, відділеннях) військової підготовки яких здійснюється підготовка офіцерських кадрів, направляються відповідно до Міністерства оборони України, Державного комітету у справах охорони державного кордону України, Національної гвардії України, Служби безпеки України, які проводять відбір кандидатів, і затверджені на колегії (військовій раді) списки направляють до Комісії Верховної Ради України з питань оборони і державної безпеки до 1 серпня поточного року.

6. За поданням Міністерства оборони України, Державного комітету у справах охорони державного кордону України, Національної гвардії України, Служби безпеки України на підставі рішень вчених (педагогічних) рад відповідних навчальних закладів Президія Верховної Ради України може достроково позбавити курсантів і слухачів стипендії.

Пишемо нову Конституцію України

Порушив Основний Закон? Відповідай!

Які ж правові засоби охорони Конституції?

У Конституції України, безперечно, мають бути передбачені механізми, які забезпечуватимуть перевірку конституційності будь-якого закону (окрім того, який прийнято референдумом) та будь-якого іншого нормативного акта органами, які займають самостійне місце і організаційно відокремлені від інших гілок влади.

Специфіка органів, покликаних охороняти Основний Закон, полягає в тому, що їхня діяльність має комплексний характер і здійснюється однопрофільними інститутами, які мають різні функції в охороні Конституції, але об'єднані вони спільною метою. Інакше кажучи, ці органи мають особливу юрисдикцію, застосовують відповідну процедуру, що різниться від адміністративного контролю.

За сучасних умов конституційний контроль представлений головним чином трьома видами органів: загальними судами, конституційними судами та конституційними радами.

Створюють і спеціальні органи загального й фінансового контролю (лічильна палата, генеральні контролери, генеральні аудитори), на яких покладають контроль за фінансовою діяльністю міністерств, державних установ та ін.

Зрозуміло, що правові засоби охорони Конституції України не можуть бути прямим аналогом системи конституційного контролю, що діє в якійсь певній країні. Вони мають відповідати засадам правової держави, міжнародним стандартам, позитивним нормативним традиціям України і в той же час — забезпечувати найвищу юридичну чинність Конституції і бути ефективним гарантом дотримання прав людини.

У проекті Конституції України функцію охорони Конституції доцільно покласти на Конституційний суд України, Генеральну прокуратуру України, Уповноваженого з прав людини (можливо, також і на Контрольну палату (комісію) Верховної Ради), присвятивши цим органам спеціальний розділ. Особливо треба підкреслити, що в розділі необхідно вказати функції, компетенцію, порядок утворення цих органів, гарантії їхньої незалежності. Що ж до безпосередньої їхньої діяльності, то вона має бути врегульована відповідними конституційними законами.

Говорячи про компетенцію Конституційного суду, перш за все треба зазначити, що в сучасному конституційному праві цей суд не розглядають як орган судової влади. Його компетенцію може бути поділено на загальну і виняткову. Загальна полягає в тому, що Конституційний суд розглядає справи відповідно до Конституції і конституційних законів, законів й інших актів Верховної Ради; Конституції та законів Автономної Республіки Крим; указів Президента; актів Кабінету міністрів; актів міністерств та інших керівників центральних органів виконавчої влади; актів обласних (земельних) виконавчих комітетів; актів місцевого самоврядування. В Конституції має бути вказано перелік службових осіб, які мають право порушувати відповідне клопотання перед Конституційним судом.

Виняткова компетенція полягає в тому, що Конституційний суд робить висновок про дотримання Конституції Президентом України, Прем'єр-міністром, іншими службовими особами, яких затверджує законодавча влада. Рішення Конституційного суду мають загальнообов'язковий характер. Склад Конституційного суду утворюється на паритетних принципах законодавчою владою та Президентом.

Дискусійним залишається питання — чи мають право загальні або господарські суди безпосередньо звертатися до Конституційного суду, коли вважають, що закон, відповідно до вимог якого справу має бути розв'язано, суперечить Конституції або іншим законам. Видається, що таке право може бути надано суду за умови розвиненої правової системи.

Щодо місця прокуратури в системі поділу влади, ми виходимо з того, що: а) підпорядкування прокуратури виконавчій або судовій владі в даний момент може зруйнувати систему «стримування» і «противаг», що склалася в державі; б) жоден з наявних державних органів не може перебрати на себе наглядову функцію прокуратури за виконанням законів учасниками суспільних відносин; в) реалії сьогодення вимагають повнішого розкриття правозахисного потенціалу прокуратури як гаранта законності й Конституції.

При цьому посилення правозахисного потенціалу прокуратури може бути забезпечено шляхом усунення пріоритетів загальнонаглядової діяльності на користь захисту конституційних прав і свобод людини і громадянина і насамперед слабо захищених громадян, прямого закріплення її обов'язку наглядати за відповідністю підзаконних актів конституційним правам і свободам людини і громадянина.

Необхідно також відкинути міркування щодо «піднаглядовості суду прокуратурі» та прагнення розглядати прокуратуру як елемент судової влади, що випливає звідси. Судова влада має здійснюватися тільки через суд. Але це не означає неправомірності механізмів, що забезпечують відповідність законові рішень судової влади як індивідуальних актів застосування права.

Виходячи з цього, Конституція має закріпити єдність прокурорського нагляду і таку його компетенцію: нагляд за відповідністю Конституції і законам України правових актів і дій органів виконавчої влади і місцевого самоврядування; нагляд за дотриманням конституційних прав і свобод громадян; нагляд за виконанням законів органами, які провадять оперативно-розшукові дії, дізнання і попереднє слідство; підтримка державного обвинувачення в суді і захист в суді майнових та інших інтересів держави, а також нагляд за відповідністю законів у місцях виконання заходів кримінального покарання, а також застосування інших заходів примусового характеру. Навряд чи доцільно визначати підслідність справ, розслідуваних прокуратурою. Інша річ, що прокурор має бути наділений правом прийняти у своє провадження будь-яку кримінальну справу. Конституції доцільно зберігати принцип єдиноначальності в органах прокуратури і призначення Генерального прокурора України Верховною Радою України за спільним поданням Президента України і Голови Верховної Ради України.

Уповноважений з прав людини — посадова особа, яку призначають відповідно до Конституції з метою посилення гарантій державного захисту прав і свобод людини, сприяння дотриманню і повазі його прав і гідності. Уповноважений розглядає скарги щодо порушення прав і свобод, установлених міжнародними актами і договорами, учасником якого є Україна, і Конституцією України. Рішення Уповноваженого щодо конкретної скарги мають для відповідних органів і службових осіб рекомендаційний характер, але він має право звернутися до загального суду із заявою на захист прав і свобод особи, порушених діями або рішеннями державного органу, органу місцевого самоврядування або їхніх службових осіб, а також брати участь у процесі за встановленими формами. Важливо передбачити право Уповноваженого звертатися до Конституційного суду, коли той чи інший закон порушує права і свободи людини.

Правильне окреслення місця цих органів у проекті Конституції України має докорінне значення для визначення їхньої сутності, функцій, правового статусу, організаційної побудови, форм і методів діяльності. Прорахунки у визначенні правової природи органів, покликаних охороняти Конституцію, безвідносно до того, чи спричиняють вони приниження їхньої соціальної ролі, або, навпаки, надміру розширюють їхні повноваження, здатні викликати небезпечні наслідки як для громадян, так і для суспільства в цілому, бо принижують значення принципу верховенства права і положень Конституції, які мають найвищу юридичну силу.

Василь ТАЦІЙ,
академік Академії правових наук України, член Конституційної комісії України;
Юрій ГРОШЕВОЙ,
академік Академії правових наук.

УКАЗ ПРЕЗИДЕНТА УКРАЇНИ

Про Північнокримську експериментальну економічну зону «Сиваш»

З метою вироблення нових підходів до здійснення економічних реформ в Україні, сприяння розвитку позитивних економічних процесів, впровадження нових форм підприємницької діяльності **постановляю:**

1. Підтримати ініціативу Кабінету Міністрів України і створити в порядку експерименту строком на п'ять років Північнокримську експериментальну зону «Сиваш» в адміністративних межах міст Красноперекопськ, Армянськ та Красноперекопського району Автономної Республіки Крим.

2. Установити, що керівним органом Північнокримської експериментальної економічної зони «Сиваш» є Адміністрація Північнокримської експериментальної економічної зони «Сиваш».

3. Призначити головою адміністрації Північнокримської експериментальної економічної зони «Сиваш» КУНЦИНА Сергія Володимировича — голову Красноперекопської міської Ради.

4. С.Кунцину подати у двотижневий строк Кабінету Міністрів України проект Положення про Північнокримську експериментальну економічну зону «Сиваш».

Кабінету Міністрів України в місячний строк розглянути і затвердити Положення про Північнокримську експериментальну економічну зону «Сиваш».

5. Міністерствам, іншим центральним органам державної виконавчої влади України, уряду Автономної Республіки Крим надавати відповідну допомогу в проведенні визначеного цим Указом експерименту.

6. Контроль за виконанням цього Указу покласти на Кабінет Міністрів України.

Президент України
Л. КУЧМА.

м.Київ, 30 червня 1995 року.

Кому потрібен цей «біг з бар'єрами»?

ЗА ОСТАННІ *роки в україно-польських взаєминах досягнуто чималих успіхів. Під час зустрічей Президентів України й Польщі, парламентських і урядових делегацій були встановлені нормальні добросусідські, партнерські відносини, досягнуто порозуміння щодо різних проблем, підписано ряд документів.*

Не таїна, що від україно-польського порозуміння великою мірою залежить не тільки взаємна безпека обох держав, але й значною мірою стабільність усієї Європи. Як представник УРП всіляко підтримую створення Ліги партій Міжмор'я. Конференції, які відбулися у Києві й Ярославі, довели живучість ідеї Міжмор'я, перспективи її розвитку. Можна не сумніватися, що з часом Україна й Польща налагодять партнерську працю в економічній та військовій галузях. Чекає на дальший розвиток програма «Партнерство заради миру», до якої приєдналися Україна і Польща. Одне слово, у стратегічних проблемах між нашими державами немає непорозумінь. Скоріше навпаки, в багатьох питаннях відбувається відчутне зближення позицій. Та було б помилкою вважати, що на шляху зміцнення україно-польських стосунків не існує перешкод.

Під час другої світової війни і в післявоєнні роки було вчинено чимало злочинів, які й посьогодні залишилися ранами й рубцями «на тілі» багатьох народів. Більшість цих злочинів осуджені, вживаються заходи з метою моральної й матеріальної компенсації тим, хто постраждав. Так, польська громадськість нарешті домоглася, щоб уряд Росії визнав і засудив злочини сталінізму у Катині. На рідні землі повернулися репресовані народи — інгуші, калмики, черкеси та інші. До Криму продовжують переїжджати кримські татари. Український уряд, попри економічну кризу, надає їм посильну допомогу. Окремо треба сказати про повернення в Україну й німців, що були депортовані сталінським режимом до Казахстану, Киргизстану, віддалених регіонів Росії.

До мене як до народного депутата України, члена Комісії з прав людини, національних меншин і міжнаціональних відносин постійно звертаються громадяни України та Польщі, вихідці з Лемківщини, Надсяння та Холмщини з питанням: коли нарешті Сейм розгляне сукупність проблем, пов'язаних із акцією «Вісла», і прийме відповідні правові рішення щодо повернення майна людям, які стали жертвами страхітливого акту геноциду?

Слід бодай коротко нагадати страхітливі обриси цієї трагічної сторінки історії українського народу.

Основу для подій, про які йдеться, було закладено 1944 року, коли зі встановленням кордону між УРСР та ПНР до Польщі були насильно приєднані споконвічні українські землі — Лемківщина, Надсяння, Холмщина, Підляшшя, на яких жило близько мільйона українців.

Після двох етапів депортації українського населення — у 1944 та 1946 роках — на початку 1947 року генеральний штаб Війська Польського почав готуватися до вирішального удару по українству в Польщі. Було віддано наказ, щоб спеціальні військові відділи на території південно-східних воєводств склали списки усіх українців цих регіонів. Невдовзі заступник шефа Генштабу Моссор передав міністру оборони Жимєрському план розселення українців по всіх західних і північних землях Польщі з метою повної денаціоналізації їх у місцевому середовищі. 29 березня 1947 року Політбюро ЦК ПОРП на чолі з генеральним секретарем В.Гомулкою прийняло рішення про виселення українців. Після схвалення плану міністром оборони та президією Ради Міністрів ПНР, через місяць розпочалося чергове насильство над українцями у Польщі, що проводилося під кодовою назвою — акція «Вісла». О четвертій годині ранку 6 дивізій Війська Польського оточили українські села, населення яких підлягало депортації. Під безпосереднім командуванням генерала Моссора операційна група «Вісла» депортувала 150 тисяч українців до воєводств північної та західної Польщі.

Про те, що цей план був узгоджений з Москвою, свідчить такий факт: у день, коли розпочалася акція, відділи НКВС і чехословацькі прикордонники щільно заблокували кордони, щоб під час операції ніхто не міг втекти. Реальна причетність сталінського режиму до акції «Вісла» не дає підстав замовчувати, вона здійснювалася руками польської влади, яка залучила до цієї злочинної дії величезну кількість польських громадян — урядовців і військовослужбовців.

Цю акцію справедливо буде розцінювати як геноцид українців на території ПНР. Про це свідчить і той факт, що 23 квітня 1947 року Політбюро ПОРП прийняло постанову про відкриття «для підозрілих українців» спеціального табору у Явожні (Краківське воєводство). Характерно, що табір був утворений на території філії колишнього концентраційного табору Освенцім. У Явожні тримали всіх, кого підозрювали у зв'язках з УПА. В результаті за колючим дротом поряд із селянами опинилася українська інтелігенція — священики, вчителі та лікарі. Згідно з дослідженнями українського історика з Варшави Є. Місила, у Явожні тримали 3936 в'язнів.

Насильницька акція «Вісла» — одне з нерозірваних кілець довгого ланцюга злочинів воєнного і повоєнного часу. Ця трагічна сторінка в історії українського народу чекає на осуд з боку держави й суспільства Польщі. З серпня 1993 року Сенат Польщі засудив акцію як злочинну, але протягом тривалого часу затягується розгляд цього питання Сеймом який повинен надати декларованому осуду юридичну силу. Тільки після розгляду й винесення відповідного рішення Сеймом, жертви депортації можуть сподіватися на моральне та матеріальне відшкодування.

І є ще одне питання, яке в середині квітня цього року несподівано виринуло на поверхню політичного життя, прикувавши до себе увагу стривоженої української громадськості: позов до суду з боку десяти польських патріотичних організацій з вимогою накласти заборону на існування Об'єднання Українців у Польщі, яке протягом всього свого існування на ділі робить усе для україно-польського порозуміння. Постає питання, хто й чому заціквавлений у тому, щоб сіяти зерна розбрату між українцями і поляками, двома дружніми державами?

Вважаю, що ці та подібні перешкоди необхідно усунути зі шляху нормалізації україно-польських взаємин і побудови неодноразово декларованого стійкого та перспективного стратегічного партнерства.

Богдан ГОРИНЬ,
народний депутат України, член Проводу й Ради УРП, директор Інституту досліджень діаспори.

У КОМІСІЯХ ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Проект Основних напрямів бюджетної політики на 1996 рік розглянула **Комісія з питань молоді, спорту і туризму**. Запропоновано видаткову частину бюджету формувати, виходячи із принципу першочергового фінансового забезпечення заходів, спрямованих на соціальне становлення молоді і молодих сімей, нарівні з іншими соціально вагомими витратами.

Голова комісії О.Яковенко наголосив, що ця категорія населення, в цілому здатна до самореалізації і самозабезпечення, сьогодні потребує не стільки соціального захисту, скільки сприяння держави в соціальному становленні.

Комісія обговорила також концепцію законопроекту про статус молодіжних організацій. Ним, зокрема, передбачається створити правове підгрунтя для утвердження цілісної системи соціально-економічних і організаційних умов та гарантій для ефективного соціального розвитку молодіжного руху, молодіжних організацій як суб'єктів розбудови демократичного громадянського суспільства в Україні.

Комісія з питань науки та народної освіти проаналізувала проект Закону України про внесення змін і доповнень до Закону Української РСР «Про освіту». Внесено ряд пропозицій щодо змісту зазначеного законопроекту. Зокрема депутати висловились за необхідність кадрового і фінансового забезпечення освіти, її подальшу демократизацію і гуманізацію, соціальний захист учасників навчально-виховного процесу тощо. Президії Верховної Ради України запропоновано внести проект Закону на розгляд сесії.

Кілька законопроектів розглянула **Комісія з питань оборони і державної безпеки:** про зброю, про внесення змін і доповнень до законів України «Про війська внутрішньої та конвойної охорони», «Про єдиний митний тариф» і «Про пенсійне забезпечення військовослужбовців та осіб начальницького і рядового складу органів внутрішніх справ».

Депутати внесли конкретні пропозиції щодо поліпшення чинного законодавства із зазначених питань. Після відповідного доопрацювання ці законопроекти будуть запропоновані на розгляд Верховної Ради України.

— На засіданні **Комісії з питань соціальної політики та праці** остаточно відпрацьовано редакцію порівняльної таблиці до законопроекту щодо змін і доповнень до Кодексу законів про працю, яка вноситься на розгляд сесії.

За участю профспілкових та урядових представників члени комісії заслухали також інформацію про хід укладення Генеральної угоди на 1995 рік. Акцентувалась увага на протоколі розбіжностей цієї угоди, оскільки ряд зафіксованих там позицій стосуються законодавчих проблем зайнятості населення, оплати праці, підготовки пропозицій щодо ратифікації окремих Конвенцій Міжнародної організації праці.

Тривалою була дискусія народних депутатів при розгляді пропозицій до проекту Закону стосовно компенсації витрат населення від знецінення грошових заощаджень в установах Ощадбанку. Рекомендовано, зокрема, застосувати багатоваріантний механізм проведення компенсації, а саме: виплати грішми, видачі сертифікатів, акцій, інших цінних паперів, товарів, отримання житла, оплати житлово-комунальних послуг тощо. У разі смерті вкладника пропонується позачергове використання родичами та близькими частини його проіндексованого вкладу, необхідного для розрахунків з ритуальними службами.

За участю представників координаційних центрів організацій інвалідів Дніпропетровської і Донецької областей обговорено питання щодо вирішення проблеми з виплатою одноразової допомоги у зв'язку з ушкодженням здоров'я особам, які отримали трудове каліцтво до введення в дію Закону «Про охорону праці».

Комісія з питань правової політики і судово-правової реформи розглянула проект Постанови Верховної Ради України «Про внесення змін до Постанови Верховної Ради України «Про порядок введення в дію Закону України «Про статус суддів». Члени комісії підтримали подання Верховного Суду України, Вищого арбітражного суду України і Міністерства юстиції України, в якому пропонується встановити право на отримання щомісячного довічного грошового утримання особам, котрі до введення Закону України «Про статус суддів» працювали суддями, але вийшли на пенсію з іншої роботи у зв'язку з закінченням строку повноважень або за власним бажанням, за умови наявності у них необхідного суддівського стажу роботи. На думку депутатів, цей крок сприятиме поліпшенню соціального захисту колишніх суддів.

На засіданні обговорено подання Верховного Суду України щодо незадовільного фінансування з державного бюджету витрат на утримання Верховного Суду на 1995 рік. Депутати підтримали це подання й запропонували Верховному Суду разом з Міністерством юстиції підготувати пропозиції Кабінетові Міністрів про фінансування судової системи.

Парламентарії ухвалили підготовлений комісією проект Постанови Верховної Ради України про припинення дії Закону України «Про запобіжне затримання особи» і запропонували внести його на розгляд Верховної Ради України. Проаналізувавши практику застосування Закону України «Про запобіжне затримання особи», депутати дійшли висновку, що правоохоронні органи на місцях не в повному обсязі виконують вимоги чинного законодавства, чим грубо порушують права і свободи громадян. Члени комісії констатували, що зазначений закон свого завдання щодо посилення забезпечення захисту громадян, інтересів суспільства і держави від злочинних посягань злочинних організованих груп, не виконав.

Крім того, депутати акцентували увагу на концептуальних положеннях проекту нового Закону про вибори народних депутатів України. Дискусія точилася навколо впровадження механізму змішаної (мажоритарно-пропорційної) виборчої системи, а саме: проблеми кількості виборчих мандатів, що розподіляються за пропорційною виборчою системою, формування виборчих комісій і списків виборців тощо.

Діяльність Вищої атестаційної комісії у сфері підготовки та атестації в Україні наукових кадрів, а також стан і розвиток системи науково-технічної інформації розглянуто на засіданні **Комісії з питань науки та народної освіти.**

Члени комісії звернули увагу керівництва ВАК на необхідність дійовіших заходів щодо вдосконалення механізму атестації наукових кадрів вищої кваліфікації, зокрема оптимізації мережі спеціалізованих вчених рад, номенклатури спеціальностей наукових працівників тощо.

Внесено ряд пропозицій щодо вдосконалення системи науково-технічної інформації. Запропоновано ДКНТ України разом з відповідними міністерствами і відомствами розробити довгострокову міжгалузеву програму розвитку національної системи науково-технічної інформації. Комісія звернулася до Кабінету Міністрів України з пропозицією прийняти постанову «Про розвиток національної системи науково-технічної інформації України» й вирішити питання про адресну фінансову допомогу стосовно комплектування фондів, удосконалення матеріально-технічної бази державних організацій системи НТІ.

Робоча група комісії, виїхавши на місце, ознайомилася з організацією літнього відпочинку дітей у деяких районах Сумської області. Зазначалося, що, незважаючи на економічні негаразди, владні структури Сумщини, профспілкові комітети, органи освіти зуміли забезпечити роботу оздоровчих позаміських таборів та майданчиків при школах. Число дітей, охоплених літнім оздоровленням, порівняно з минулим роком значно збільшилося.

Прес-служба Верховної Ради України.

Хроніка. Факти. Події

● Каїр

«У Хосні Мубарака стріляли ми...»

Єгипетська екстремістська ісламська організація «Аль-Гамаа аль-Ісламія» взяла на себе відповідальність за невдалий замах на Президента країни Хосні Мубарака, що стався 26 червня в столиці Ефіопії Аддис-Абебі.

Організація, яка понад три роки провадить збройну боротьбу проти єгипетського режиму, заявила, що «вона відповідальна за спробу замаху на тирана», маючи на увазі Президента Мубарака. «Наша священна війна триватиме доти, поки в Єгипті не восторжествує закон Бога».

● Делі

Живи й пам'ятай

День боротьби з тероризмом відзначила Індія в пам'ять про загиблого чотири роки тому Раджива Ганді.

На знімку: Соня Ганді та її дочка Пріянка вшановують пам'ять чоловіка і батька.

Фото ПТІ—ІТАР-ТАРС.

● Токіо

Цього разу — без ексцесів

Невдалу спробу чергового масового отруєння людей було здійснено в токійському метро. На щастя, підкинутий кимось пакет із синильною кислотою і пристроєм з годинниковим механізмом, який мав у годину пік розпочати розпилювати цю легколетку і надзвичайно отруйну рідину, було вчасно знайдено. Ніхто не постраждав.

● Вашингтон

Нова стратегія?

Адміністрація Клінтона має намір висловитися на підтримку продовження часткового тимчасового припинення санкцій щодо Югославії, коли голосування з цього питання проводитимуть в Раді Безпеки ООН. Про це з посиланням на джерела в адміністрації повідомила газета «Вашингтон пост».

Газета наголошує, що Білий дім ухвалив це рішення, «незважаючи на те, що американські офіційні особи мають свідчення того, що Белград кидає виклик ООН, продовжуючи надавати військову допомогу боснійським сербам».

● Лондон

Вбивцю — за грати!

Лише під ранок ущухли масові вуличні безпорядки в кількох містах Північної Ірландії, де прокотилася хвиля протесту проти звільнення з ув'язнення колишнього британського військовослужбовця. Він відбував покарання за вбивство кілька років тому дівчини, яка перебувала у викраденому ним автомобілі.

Перегляд справи спричинив обурення в Ольстері серед католиків. Групи невдоволених — в основному молодих людей — пробували блокувати вулиці викраденими автомобілями, а потім підпалили їх.

● Мінськ

Там знають ціну Перемоги

Хвилиною мовчання під звуки метронома вшанували пам'ять синів і дочок усіх республік колишнього СРСР, які загинули при визволенні білоруської землі, жителі та гості міста, що зібралися у Мінську на площі Перемоги.

Тут відбулися урочистості з нагоди 51-ї річниці визволення Білорусі від гітлерівських окупантів.

Президент Олександр Лукашенко, Голова Кабінету міністрів Михайло Чигир разом з ветеранами, представниками Міністерства оборони, державних і громадських організацій поклали вінки і квіти до пам'ятника полеглим у боях воїнам, партизанам і підпільникам.

Скоро — осінь. А Єльцин все не летить

Коментар

Ось і прийшов липень. Місяць, коли (вже вкотре) до Києва обіцяв приїхати Президент Російської Федерації Борис Єльцин. І хоча віце-прем'єр РФ Олег Сосковець вважає, що візит відбудеться найближчим часом і йому не зашкодить навіть внутрішньополітична ситуація в Росії, у Києві вже стомилися чекати, сидячи слухняно вдома, от і роз'їхалися хто куди.

Президент України — до Німеччини, глава його адміністрації — до Аргентини на інавгурацію нового Президента і щоб підготувати осінній візит Л. Кучми до цієї держави, Голова Верховної Ради —до Канади на четверте засідання Парламентської Асамблеї ОБСЄ, міністр оборони — до США, міністр закордонних справ зібрався до Ізраїлю, його перший заступник поїхав до Польщі, щоб обговорити можливість приїзду туди й Леоніда Кучми. І тільки до Росії ніхто не їде, крім команди депутатів. Грати з Держдумою в футбол. Та й з Росії — не надто поспішають.

Кілька тижнів тому на засіданні Кабінету міністрів Євген Марчук оголосив, що має намір зустрітися з прем'єром Росії Віктором Чорномирдіним, бо в Сочі Президенти домовилися про щомісячні свої і прем'єрів зустрічі. Але те, що зустріч не відбулася, цього разу з огляду на події в Будьонновську і кризу влади в Росії, сенсацією не стало — звикли.

Складається парадоксальна ситуація: насправді Росія зацікавлена у якнайтіснішій співпраці з нашою державою. Знайшовши спільну мову з Україною, Єльцин може набрати додаткових голосів на президентських виборах. Адже головний закид, що його роблять сьогодні Президентові громадяни, це те, що Росія випустила з-під свого контролю колись слухняну Україну, і навіть більше — не змогла налагодити співробітництво, характерне для сусідніх держав.

Сочинську зустріч, на якій спірні питання практично не були розв'язані, Борис Єльцин намагався назвати вирішальною, такою, що поставила всі точки над «і» в російсько- українських суперечностях, головна з яких — поділ Чорноморського флоту. Отож спостерігачі дозволили собі припустити, що підписані в Сочі документи знаменують неофіційний початок передвиборчої кампанії Єльцина.

Та все-таки до Києва Єльцин не поспішає. Чому? Відповідь на це запитання можна прочитати в німецькому журналі «Вельт», де опубліковано інтерв'ю з Президентом України. Леонідові Кучмі до виборів ще далеко, тож він зізнався, що проблему ЧФ до кінця поки що не розв'язано — «є ще чимало відкритих питань». За його словами, потрібно визначити місце, де розташовуватиметься російська військово-морська база, кордони, умови існування бази, а також — скільки років ця база існуватиме (чомусь на останньому моменті на переговорах у Сочі увагу не акцентували). А що розуміють це не тільки в Україні, то в липні візит Єльцина, мабуть, не відбудеться.

Хоча щодо мене, може це і видасться дивним, то краще б я помилився. Аж надто довго говорять про приїзд до Києва Президента РФ. Тож хотілося б на власні очі побачити підписання великомасштабного Договору про дружбу і співробітництво. Але літо — пора відпусток. Президенте Єльцине, приїздіть скоріше до Києва, відпустіть... у відпустку.

Наталя ФІЛІПЧУК.

Микола МАКАРЕВИЧ:

«АВСТРІЯ ГОТОВА ДО СПІВПРАЦІ». А УКРАЇНА?

Отримавши торік «перепустку» до ЄС, Австрія стала зовнішнім кордоном, своєрідною перехідною ланкою між «Великою Європою» та країнами оновленої Східної Європи. Важливість активного двостороннього співробітництва для України безперечна. Попри те, за словами Надзвичайного та Повноважного Посла України в Австрії, постійного представника нашої держави при міжнародних організаціях Миколи Макаревича, офіційні візити українських політичних лідерів в Австрію — вразливе місце у наших відносинах.

— Політичні симпатії офіційного Відня, — розповів на зустрічі з журналістами Микола Петрович,— пов'язані не лише з внутрішніми змінами в Україні, а й певною мірою з історичною ностальгією Альпійської республіки до Малоросії. Варто нагадати: колись українські землі були складовою Австро-Угорської імперії. В політичних колах цієї європейської країни вважають, що наша держава набагато ближча до Австрії, ніж сусідня Югославія.

Незважаючи на це, поповнення політичного портфеля двосторонніми документами відбувається надто повільно. Нині між країнами діють лише угоди про авіаційне сполучення, угода між міністерствами внутрішніх справ, пакет документів, підписаних на міжвідомчому рівні. Австрійська сторона ратифікувала також торгово-економічну угоду.

Серед причин штилю у двосторонніх стосунках посол України називає і політичну апатію офіційного Києва: «Минулого року цю європейську країну відвідав з офіційним візитом міністр закордонних справ Анатолій Зленко. До нього, в 1993 році, у Відні побував екс- прем'єр-міністр Вітольд Фокін. Цього року двічі переносився візит міністра оборони Валерія Шмарова. Також було відмінено відвідини Австрії начальником Генерального штабу». Таке становище навряд чи сприяє активізації подальшого співробітництва ...

«Складається враження, ніби для українських міністрів робота за кордоном — це виїзд на відпочинок. Конструктивні стосунки між нашими державами необхідно підтримувати особистими контактами керівників усіх рівнів».

Це необхідно робити й тому, що є потенціал і для економічного співробітництва. У 1994 році товарооборот між двома країнами сягнув за мільярд шилінгів (більше 100 мільйонів доларів). В минулому обсяги були більшими завдяки роботі україно-австрійського пароплавства. Тепер цю артерію, в зв'язку з відомими подіями в Югославії, перекрито.

Бар'єр для активного розвитку економічних відносин — і шокуюча потенційного партнера злочинність в Україні. Окрім того, наша держава ще й досі не повернула деяких наданих австрійцями кредитів, час сплати яких вже давно минув. Що ж до культурних зв'язків — вони налагоджені краще: торік австрійський уряд виділив для навчання наших студентів та аспірантів 300 стипендій, а в поточному — 160. Жодній з держав СНД Австрія не надає такої великої освітньої допомоги. Микола Петрович також пов'язує це з історичними коренями, що об'єднують обидві країни.

Валерій ДРУЖЕНКО.

ЕБОЛА НАСТУПАЄ

Заїр. За даними медиків, вірус Ебола вбиває в середньому 7 із 10 заражених. Лікарі роблять ставку на посилення епідеміологічного контролю і модернізацію лікувальних установ. Найближчим часом у Заїрі працюватиме група лікарів, дослідників і військовослужбовців армії США, подаючи допомогу цій країні у боротьбі з епідемією лихоманки Ебола. Вони візьмуть, зокрема, участь у полюванні на вірус, що її ведуть заїрські та іноземні медики. Групи дослідників роз'їхалися по малих селах у джунглях з наміром відшукати тварин і комах, які розносять смертоносний вірус.

На знімку: юні мешканці Кіквіта закривають обличчя одягом, сподіваючись у такий нехитрий спосіб захиститися від смертоносного віруса Ебола.

Репродукція з «Філадельфія Інквайрер» — ІТАР-ТАРС.

Їздимо добре, але повільно

З Ханоя повернулася делегація «Укрзалізниці», очолювана генеральним директором Леонідом Железняком, котра брала участь у XXIII сесії наради міністрів Організації співробітництва залізниць. У ній взяли участь двадцять держав Східної Європи і Далекого Сходу, як спостерігачі — Греція і Франція.

Країни — учасниці наради вельми високо оцінили потенціал українських залізниць, які входять до четвірки найбільших у світі. Вантажопотоки на прикордонних залізничних переходах України стабілізувалися, а, за прогнозами експертів, до 2000 року вантажопотоки у сполученні з Росією зростуть на 45 відсотків, з Білоруссю — на 50, Молдовою — на 25, Словаччиною — на 20, з Польщею — на 50 відсотків. Територією України нині проходять сім залізничних ліній, що мають надзвичайно важливе значення для міжнародних комбінованих перевезень, тут розташовані 23 залізничних вузли й термінали світового класу, 9 важливих міжнародних переходів, 5 залізничних станцій зміни колісних пар, залізнично-поромна переправа Іллічівськ — Варна, що входить до складу мережі міжнародних перевезень.

Леонід Железняк повідомив, що цього року буде створено український транспортний центр «Сервіс» для комбінованих перевезень за системою «від дверей до дверей», яка покликана створити максимально прийнятні умови для клієнтури. Однак ефективність і оперативність двосторонніх і багатосторонніх угод з зарубіжними партнерами на рівні транспортних відомств поки що набагато вищі, ніж на міжурядовому рівні.

Існують і проблеми: для приведення залізничної мережі до міжнародних стандартів потрібні суттєві інвестиції, бо через відсутність державного фінансування вона стає все тихохіднішою.

Григорій СПЕКТОР, прес-секретар «Укрзалізниці».

Алло, Бонн!

На роботу до ФРН

Величезні черги до консульського відділу посольства ФНР в Україні по візи (щомісяця їх тут видають 15 тисяч!) змушують сумніватися, що простий люд може дозволити собі тримісячну, а то й піврічну мандрівку туристськими шляхами в цій країні. Кажуть, що наші їдуть туди на заробітки, не маючи на те відповідного дозволу властей.

Чи не постає там проблем з українськими громадянами, які приїхали на заробітки? Про це кореспондент "ГУ" запитав телефоном у Надзвичайного і Повноважного Посла України у ФРН Юрія Костенка. Як він ставиться до таких «трудових десантів»?

— З ними — ні, бо їдуть сюди не задля «розваг», — відповів Юрій Васильович. — Я за те, що закону слід дотримуватися всюди. Але через те, що люди все ж таки знаходять «варіанти» і працюють тут, до речі, працюють, як кажуть, по-чорному, то заплющувати очі на проблему не можна — від цього вона не зникне. Її треба розв'язувати на державному рівні. Скажімо, запровадити квотування і для наших громадян, як це зроблено для приїжджих із країн Східної Європи, легалізувати ці відносини з тим, щоб усі, хто працює у ФРН, були соціально захищені.

Думаю, цього не уникнути, адже бізнес обох країн взаємопроникний, тож не обійтися і без таких робітників.

Приватизація:

Навряд чи станемо щасливими власниками

Сумніви

НА ТЛІ пильної уваги до першого етапу приватизації — обміну «ваучерів» на акції підприємств та інвестиційних фондів — залишається в тіні подальша взаємодія акціонованих підприємств, фондів тощо з власниками акцій. Чи випадково це?

Припустимо, що нам пощастило, й ми спромоглися обміняти свій приватизаційний сертифікат за вельми високим курсом на акції процвітаючого підприємства і тепер розраховуємо на надбавку до своєї зарплати (пенсії) дивідендів. За обіцянками керівництва країни матимемо досить райдужні перспективи, віддавши підприємству, яке стало акціонерним, право користуватися матеріальними цінностями на суму, яка досягає за деякими оцінками десяти тисяч доларів. Чи матимемо?

На цьому етапі приватизаційної кампанії із законослухняним громадянином починає мати справу керівництво акціонерного товариства. А їхні інтереси аж ніяк не обов'язково мають збігатися з інтересами акціонерів. Схема приватизації, яку реалізують в Україні, призводить до того, що реально справами АТ керує адміністрація акціонованого підприємства. Очевидно, що адміністрації АТ вигідно використовувати на дивіденди мінімальну частину прибутку, а основну спрямовувати на розширення поточних фондів споживання (завищена зарплата собі та, якоюсь мірою, колективу підприємства, виділення значних коштів на створення тим самим особам високоякісних житлових та побутових умов, забезпечення можливості відпочинку у райських куточках планети тощо). У кращому разі спрямовувати на розвиток виробництва (капіталізація прибутку), що в цілому потрібне.

Поки що розмова йшла про плани й можливості. Але вже перші результати діяльності інвестиційних компаній та акціонованих підприємств показують, що доходи рядових акціонерів аж ніяк не можна порівняти з рівнем оплати праці й витратами на організацію зручностей у праці й відпочинку керівників АТ.

Що ж робити? По-перше, непогано було б депутатам Верховної Ради розробити конкретні заходи для захисту прав акціонерів. Тим більше, що винаходити велосипед тут не обов'язково, варто лише уважно вивчити практику більш розвинених, аніж ми, країн і на ділі, а не на словах, турбуватися про народ.

Олександр ЛУЦИК.

Донецьк.

Вдаримо сертифікатами по економічній кризі

Досвід

ЗА ВСЮ історію Житомира до нього ніколи не приїжджало одразу стільки послів різних держав та зарубіжних журналістів, як на відкриття першого в Україні регіонального центру сертифікатних аукціонів. А вже наступного дня почалися будні нового етапу приватизації. Які ж підсумки перших місяців?

Корольовське відділення Ощадбанку в Житомирі. Біля «приватизаційного» віконця черги немає.

До переданих відділенням Ощадбанку списків, досі не включено 9 відсотків мешканців району. За тривалий час дії безготівкових майнових сертифікатів до відділень Ощадбанку в районі звернулося з платіжними дорученнями трохи менше 33 тисяч чоловік, передусім ті, хто брав участь у приватизації підприємств, на яких і працюють. А за той короткий проміжок часу, відколи сертифікат став готівковим, одержати його прийшло майже 38 тисяч чоловік. Ця різниця ще відчутніша по області. У Житомирі пік навантажень працівникам Ощадбанку довелося витримувати в два останні березневі тижні, бо хтось пустив «першоквітневий жарт», буцімто подорожчають банківські послуги і збільшать держмито, і черги стояли аж на вулиці, а люди не вірили жодним доказам. А в деяких районах великі черги біля закладів Ощадбанку пояснювались чутками про можливість продати «ваучер». З розмов із людьми легко зробити висновок, що з такої можливості охоче скористалася б більшість. Одна житомирянка поділилася таким досвідом. Ще наприкінці минулого року вона продала право користуватися своїм і чоловіковим майновими приватизаційними рахунками, а на виручені гроші придбали жіночі чобітки. А от сертифікати дочок вирішили все ж таки використати на придбання акцій: діти, мовляв, ще можуть дочекатися дивідендів...

У чотирьох аукціонах узяло участь 16 тисяч громадян області. Отож між кількістю отриманих сертифікатів і тими, які вже пішли в дію, різниця досить істотна.

Серед підприємств, які виявилися найпопулярніші в майбутніх власників, Коровинецький цукрозавод, гірничопереробне підприємство кварцитів «Товкачівський», завод «Промавтоматика». Перші аукціони виявили й аутсайдерів щодо популярності — підприємства машинобудування.

Четвертий аукціон став для Житомирщини своєрідним відлунням першого, адже в ньому знову брали участь ті шість підприємств, які в першому турі не набрали заповітного мінімуму в 70 відсотків проданих акцій (решта реалізується вже через біржу). З висновками доведеться зачекати до офіційної публікації підсумків.

Але один, більш віддалений прогноз, виходячи з кількості виданих і вже вкладених «ваучерів», можна зробити. В наступних аукціонах явно можуть опинитися в програші ті, хто вкладе сертифікати в «гучні» підприємства. Адже навіть за підсумками першого аукціону, коли на руках у людей ще було небагато сертифікатів, аукціонна вартість однієї акції заводу «Промавтоматика» (він випускає засоби телемеханіки) перевищила 80 тисяч карбованців за нової номінальної вартості у 25 тисяч.

Директор регіонального центру сертифікатних аукціонів Тетяна Лісневська однією з проблем, яка стримує участь громадян в аукціонах, називає брак коштів на впорядкування пунктів прийняття заяв. Не досягнуто згоди щодо цього з Ощадбанком. Тому активно стали використовувати виїзди на місця, про що заздалегідь оповіщають населення. Працівники центру вже об'їздили ряд районів, у тім числі віддалених. Створено пункти прийняття заяв на підприємствах, акції яких виставлено на аукціон.

Олексій КАВУН.

Житомир.

Іноземні інвестиції

Грекам — Грецький майдан, який залишиться в Одесі

В САМІЙ Одесі та за її межами останнім часом поширилися чутки про те, буцімто місцеві владні структури продали іноземцям (конкретно — грекам), причому за смішовинно низьку ціну, один з центральних майданів міста з усіма на ньому спорудами. В тому числі (тільки подумати) з житловим фондом, де мешкають громадяни України.

Щоб з'ясувати становище, зв'язуюся з керівником міськвиконкому, ознайомлююсь з рішенням міськради з цього питання, гортаю інші документи. Ідеться про добре відомий усім одеситам Грецький майдан. Його назва історично обумовлена: ще на світанку зародження Одеси саме тут було розташовано перший міський ринок — Грецький базар. Заснували його греки — давні поселенці Північного Причорномор'я. На початку минулого століття тут звели так званий «овальний будинок», ще кілька споруд, які склали архітектурний ансамбль, що став серед найпомітніших окрас міста.

З часом солідний вік будівель, а також те, що не було у них єдиного господаря і ніхто не дбав про належний догляд за ними і вчасний ремонт, далися взнаки. Деякі будівлі ансамблю зруйнувалися, а центральну — «овальний будинок» чекала така сама сумна доля: технічна її зношеність становила 80 відсотків. Міська влада бачила, що його слід негайно рятувати, та коли примірялися, скільки необхідно на це коштів (20—22 мільйони американських доларів), то лише руками розвели.

Та ось, на щастя, Одесу відвідав власник відомої грецької фірми «Механіки С.А.», предки якого були вихідці з Одеси. І заявив: вшановуючи пам'ять дідів і батьків, хотів би взяти участь у реставрації Грецького майдану. На взаємовигідних, зрозуміло, засадах. За свої кошти фірма відселить мешканців аварійного «овального будинку», зведе точні копії зруйнованих будівель і передасть містові частину квартир у них, реставрує ще один розташований поряд житловий будинок, спорудить колонаду так званого тосканського ордера, від якої й сліду не зосталося, — словом, за два роки відновить увесь першопочатковий архітектурний ансамбль майдану. А за всі ці солідні грошові видатки фірма має намір відкрити в «овальному будинку», що стає її власністю, бізнесово-офісно-торговельний центр. Який, до речі, необхідний не лише грекам, а передусім місту, всім його мешканцям. За орендовану землю фірма вноситиме, само собою, відповідну плантю.

От і постала перед міською владою дилема: чи то поступитися часткою власності, чи чекати, поки ця власність на очах перетвориться на купу каміння (дай Боже, щоб без людських жертв). У суперечках поламали чимало списів, та переміг здоровий глузд. Наміри виконкому своїм спеціальним рішенням підтримала сесія міськради. І греки як люди ділові відразу ж виділили 3 мільйони доларів на придбання квартир для мешканців «овального будинку». А потім взялися за втілення наміченого.

Такі солідні закордонні інвестиції на відновлення старого міста тут справді отримують вперше. А за яку ціну? — має сумнів дехто. Що ж, ціна цілком прийнятна: ніхто нічого за моря-океани не вивозить, все залишається на нашій, українській землі й служитиме передусім громадянам України.

Георгій ВОРОТНЮК.

Одеса.

Податкова політика

Бізнесмени щедро платять. Але кому?

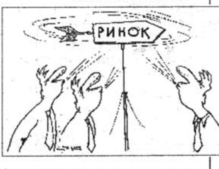
З ПОЧАТКОМ економічних свобод різноманітні фірми і фірмочки простотаки заполонили Харків. Сьогодні їх у місті вже близько 25 тисяч.

З одного боку — це нові робочі місця, з іншого — гроші на утримання міського господарства. Проте начальника Головного управління бюджету та фінансів Харківського міськвиконкому Тетяну Таукешеву ситуація в фінансово-податковій системі шокує. Минулий рік Харків взагалі прожив без бюджету. Цього року бюджет вдалося прийняти лише недавно, але його реалізація видається нездійсненною. Втім, за неофіційними даними, у харківських комерційних структурах «крутяться» такі шалені гроші, що навіть незначний їх відсоток здатний був би перетворити інтелектуальну провінцію в один із світових центрів науки, промисловості і бізнесу. Але все відбувається якраз навпаки. Справжні ділові люди нинішній владі гроші не довіряють, прагнучи їх тримати подалі від загребущих рук. Новоспечені ж нечисті на руку ділки настільки розбестили чиновника-хабарника, що вже й важко розібратися хто махровий злочинець, а хто законослухняний керівник.

Судіть самі. Старий знайомий бізнесмен середньої руки, що промишляє на торгівлі не без подиву розповідав, що будь-який контрабандний товар і в будь-якій кількості він може перевезти цілком офіційно на будь-якій ділянці українського кордону. Такса — 10 відсотків від вартості товару. При такому підході до справи митник миттю оформлює документи і організовує коридор. Далі за діло береться дорожня міліція і служба ДАІ. У цих апетит, правда, скромніший, але кожний контрольний пункт не пропустить жодного «упакованого» транспортного засобу. Після такої подорожі товар потрапляє в так звані комерційні структури. Сьогодні вони окупували, що тільки можна. Готелі наповнену забиті спільними підприємствами, в яких правлять бал виходці із арабських країн — торгують в основному спиртом та іншим залежаним на Заході товаром. Все це майже повністю контрабандний товар. Конкурентів «душать» з допомогою міліції, яка вже добре навчилася «наїжджати» на невдаху. Податкового інспектора або просто купують, або взагалі не пускають на поріг. Ці люди нікого не бояться. І нікому не підвладні.

Ось такий бізнес. В результаті за весь минулий рік до місцевого бюджету Харкова накрапало аж 75 мільярдів карбованців. Це в місті, в якому, зауважте, 25 тисяч фірм.

Микола КОСИЙ.

Информация о выпуске акций

украинско-американского совместного предприятия акционерного общества открытого типа «Инвестиционная компания «САСМА-ИНВЕСТ»

1. Фирменное наименование эмитента: украинско-американское совместное предприятие акционерное общество открытого типа «Инвестиционная компания «САСМА-ИНВЕСТ» (в дальнейшем компания).

2. Юридический адрес: 320095, Днепропетровск, пр.Гагарина, 4/113.

3. Целью деятельности компании является привлечение инвестиций в приоритетные направления экономики Приднепровского региона и Украины в целом, в конверсионные технологии металлургической промышленности и военно-промышленного комплекса, в развитие рынка ценных бумаг, получение прибыли.

4. Предметом деятельности компании являются совместное инвестирование приоритетных отраслей металлургической промышленности и конверсионных технологий военно-промышленного комплекса, выпуск и обращение ценных бумаг.

5. Учредителями компании являются украинские и американские юридические лица.

6. Решение о создании компании и выпуске акций принято на собрании учредителей 10 февраля 1995 г. (протокол №1 от 10 февраля 1995г.) Целью эмиссии акций является формирование уставного фонда. (Зарегистрировано в Минфине № 1963 от 16. 06. 95 г.).

7. Предусмотренный размер уставного фонда 10 000 000 000(десять миллиардов) карбованцев.

8. Плановый объем годовой эмиссии: 100 000 (сто тысяч) акций. Номинальная стоимость одной акции: 100 000 (сто тысяч) карбованцев.

9. Вид и категория ценных бумаг: простые именные акции. Эмиссия проводится серией А-1 с номерами от 000001 до 100000.

10. Подписка на акции компании проводится по адресу: Днепропетровск, пр.Гагарина, 4/113.

11. Начало подписки на акции 29 июля 1995 года. Окончание подписки на акции 29 января 1996 г.

12. Учредительное собрание по результатам подписки планируется провести после подписания не менее 60% акций и оплаты не менее 30% их номинальной стоимости по адресу: Днепропетровск, пр.Гагарина, 4/113, но не позднее 19 февраля 1995 г.

13. Все акции первого выпуска продаются по номинальной стоимости. Подписка и продажа акций осуществляется самой инвестиционной компанией.

14. Если подпиской будет покрыто менее 60% акций, акционерное общество считается неучрежденным. Лицам, подписавшимся на акции, возвращаются внесенные ими суммы или другое имущество не позднее чем через 30 дней. За невыполнение этого обязательства учредители несут солидарную ответственность.

15. Юридическим и физическим лицам, желающим приобрести акции компании необходимо перечислить денежные средства на расчетный счет управляющей структуры — СП «САСМА» — № 466467303 КБ «Приватбанк», МФО 305299, ОКПО 20038849, Днепропетровск.

16. Акции выдаются акционерам только после полной выплаты их стоимости. Акционеру может быть выдан сертификат на общую стоимость принадлежащих ему акций с подписями и печатью компании.

17. Владельцы акций первой эмиссии имеют право на получение дивидендов по ним, на участие в управлении компанией в пределах количества находящихся в их владении акций, льготное приобретение акций компании и других ее ценных бумаг последующих выпусков.

18. Выплата дивидендов проводится по решению общего собрания акционеров не реже одного раза в год, в срок, не превышающий три месяца после проведения собрания , по адресу: 320095, Днепропетровск, пр.Гагарина, 4/113.

19. Факторы риска: негативные существенные изменения действующего законодательства, изменения общей экономической ситуации в условиях политического и экономического кризиса.

У номер

● *Чернівці*

З думою про волю у зоні. Економічній

Виконком Чернівецької обласної Ради народних депутатів прийняв ухвалу про впровадження на території області точкових економічних зон, які згодом стануть складовими елементами вільної економічної зони. З'являться вони в Новоселицькому, Вижницькому і Глибоцькому районах. Дві з них займатимуться винятково випуском конкурентоспроможних товарів та їх збутом, реалізацією і складуванням продукції зарубіжних виробників. Зона, розташована в гірській Путильщині, розвиватиме туристичну індустрію.

Першою розпочне діяти точкова зона в Новоселицькому районі. Чернівецькі науковці вже підготували грунтовну концепцію її розвитку. У цьому регіоні найбільш сприятливі умови для впровадження нової моделі господарювання — прикордонне розташування з Румунією та Молдовою, наявність митних постів, залізничного сполучення.

Поперва тут застосовуватимуть прогресивні технології глибокого перероблення овочевих та плодоягідних культур, адже є чудова сировинна база.

Буковина вшанує Назарія Яремчука

Голова Чернівецької обласної Ради народних депутатів Іван Гнатишин прийняв ухвалу про увічнення пам'яті передчасно померлого відомого співака, народного артиста України Назарія Яремчука.

Чернівецькій мерії доручено вирішити питання про перейменування вулиці Інтернаціональної, де проживав митець, на вулицю його імені, подбати про встановлення меморіальної дошки на фронтоні будинку, де мешкав Назарій Яремчук.

Згодом буде розглянуте питання про створення музею Назарія Яремчука в його родинній садибі в селі Рівні, де він народився.

● *Київ*

Розпочато будівництво храму

Одним із визначних та одним із великих і праведних пророків, народжених на Землі, називає православна церква Іоанна Хрестителя. На честь його зачаття в Ленінградському районі Києва буде споруджено п'ятикупольний храм. Митрополит Київський та всієї України Володимир (Сабодан), який освятив місце під будівництво церкви, відзначив, що закладено єдиний храм на чотири райони Києва, який стане своєрідними західними воротами міста.

Як повідомляє Укрінформ, храм Предтечі Іоанна Хрестителя буде споруджено на честь українців, які загинули за віру православну, в боротьбі за щастя і незалежність України, які стали жертвами кривавих боїв громадянської, Великої Вітчизняної та афганської воєн. За їхній вічний спокій, повагу й пам'ять молитимуться віруючі в новому храмі.

Для пожертв на будівництво храму відкрито рахунок у Ленінградському районі, Промінвестбанку № 000701606, МФО 322108 і валютний 101070574 ІОМ 148070574, МФО 322250.

Урожай-95

БУДЕМО З ХЛІБОМ, ЯКЩО ЗБЕРЕМО

***ПЕРШИЙ** сніп нового врожаю обмолотили хлібороби південного в області Кобеляцького району. А горох уже покладено у валки на кількох тисячах гектарів. Жнива прийшли раніше щонайменше на два тижні, а з ними — оці вічні селянські тривоги: як вчасно і без втрат зібрати вирощене.*

— Перспективи на врожай добрі, — каже перший заступник голови Полтавського облвиконкому Василь Шапран. — Отож є реальна можливість виконати державне замовлення на 600 тисяч тонн зерна. Треба лише, аби уряд вирішив питання гарантованої оплати за проданий хліб.

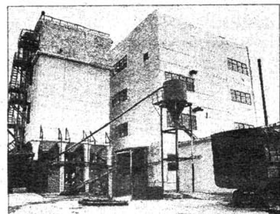
У минулі роки держава розраховувалась із селянами майже за Ільфом і Петровим: здавайте зерно, а гроші одержите потім. Чекати їх доводилось не один місяць. Можливо, хоч нині буде відпрацьовано чіткий механізм взаєморозрахунків. Адже гроші селу вкрай потрібні саме зараз: є господарства, де ще не виплатили зарплату за лютий. Та найгостріша в них потреба для збирального комплексу — необхідно викупити пальне, мастила, запчастини, нову техніку. Без неї хліб може залишитись у полі. Навантаження на комбайн в окремих районах становить 260 гектарів. Якщо реально, то наявній техніці це просто не під силу. Щоправда, столиця обіцяє «підкинути» 40 «Донів» і 80 «Нив». Та коли б не довелося чекати нові збиральні агрегати до наступних жнив... А розробки вітчизняного комбайна далі розмов так і не зрушили. І знову ми від когось залежатимемо: як не від погоди, так від сусідів. Та оглядатися вже пізно — жнива набирають темпів.

Григорій ГРИНЬ.
Полтавська область.

РАДГОСП ЗБУДУВАВ ЗАВОД. РАЗОМ ПОТРАПИЛИ ДО БОРГОВОЇ ЯМИ. ЯК ВИЙТИ?

***ДИРЕКТОРА** радгоспу вмовляли це зробити довго. І не тому, що він консерватор. Віктор Васильович Крамаренко, директор радгоспу «Труд», добре розуміє, що власний завод з перероблення круп'яних культур — це добре. Але хто платитиме?*

В області його заспокоїли — гроші знайдемо. Він і погодився. Завод почали будувати. У квітні цього року він став до ладу. Крамаренко кращих своїх людей надіслав опановувати нову для радгоспу справу. А сам кинувся вибивати відстрочку сплати кредиту. Строк надання кінчається, у радгоспній касі нуль грошей, а завод ще не заробив стільки, щоб розрахуватися з банком. Поїхав до Миколаєва, звідти до Києва. Не відмовляють, обіцяють посприяти, але неодмінно згадують про економічну ситуацію в країні, кризу неплатежів тощо. Думаю, що багато порогів доведеться оббити директорові зі своїми листами-проханнями.

Але завод працює. Це найбільше підприємство з перероблення круп'яних культур на Півдні України.

Добиратися до Єланецького району зручно — є асфальтівка. Замовлення колектив підприємства виконує швидко, бо за зміну сучасне обладнання дає змогу переробити до 10 тонн гречки або проса. Є тут і олійний цех, де теж готові прийняти замовлення від фермерів, колгоспів, радгоспів. Здавалося, і проблем з відданням боргу банкові не буде. Але завод не завантажений на повну потужність. Може, після нового врожаю поїде сюди замовник?

Переробна галузь

Щоб зацікавити його, будують при заводі і млин, відкрили й дільницю, де можна пофарбувати автомобіль. Тобто державне сільськогосподарське підприємство не збирається сидіти на шиї у держави, а шукає, де і як можна заробити. А це — запорука того, що і з кредитами розрахуються.

Та це перспектива, а зараз Крамаренко знову кинувся вибивати гроші під пальне. Врожай видався гарний, але є загроза, що жодний комбайн у поле не вийде. Не водою ж їх заправляти! От і виходить якесь зачароване коло, з якого більшості радгоспів і колгоспів вибратись важко. Але крутяться керівники, бо якщо і на селі ніхто не працюватиме, то... навіть страшно про це писати й говорити.

На знімках: директор радгоспу В.Крамаренко (ліворуч) з директором заводу М.Медуном обговорюють проблеми підприємства; новий завод.

Олександр КРЕМКО.
Фото автора.

Єланецький район
Миколаївської області.

СЕЛО НАДАЄ ПОСЛУГИ

Селянська спілка «Буковина» Кельменецького району Чернівецької області почала надавати послугу, якою охоче користуватимуться як колективні аграрні підприємства, так і фермери. Тут узялися за реставрацію старих акумуляторних батарей.

Майстерня не обмежує потік замовників. Її працівники зацікавлені в тому, щоб обслужити якомога більше клієнтів. Нема проблеми й зі свинцевими пластинами. Їх удосталь завезено з Тюменського акумуляторного заводу на бартерних умовах.

Львівські «Карпати» матимуть підмогу

Футбол

У національній першості фінішували команди другої і третьої ліг. Ось результати матчів заключного туру у другій лізі: Таврія — Чорноморець-2 — 1:0, ФК Львів — Явір — 3:1, Рось — Десна — 2:3, Дружба — Галичина — 1:0, Азовець — Газовик — 1:0, Титан — Сіріус — 2:1, Металург — Віктор-Металург — 1:1, Чайка — Динамо (Луганськ) — 2:0, Динамо (Саки) — Шахтар-2 — 3:0, Артанія — Шахтар — +:—, Меліоратор — Медіта — 1:0.

Путівки до першої ліги здобули футболісти краснопільського «Явора» (Сумська обл.) і ФК «Львів», а залишили другу лігу — «Чорноморець-2» та «Шахтар» (Павлоград).

Переможцями змагань у третій лізі стали ЦСКА (Київ) та «Нива» (Миронівка), а покинули її «Таврія» (Новотроїцьк), «Шахтар» (Горлівка), «Сула» (Лубни), «Лада» (Чернівці), «Фетровик» (Хуст) і «Дністер» (Заліщики).

Їхні місця займуть переможці шести зон першості країни серед команд колективів фізкультури.

У новому сезоні третьої ліги ... не буде, бо створюється нова друга ліга, яка об'єднає клуби, які виступали у другій і третій. За територіальним принципом команди розіб'ють на дві зони. У кожній зоні буде по 22 команди. Треба сподіватися, що реорганізація позитивно вплине на розвиток футболу у країні і підвищить рівень змагань.

ГОЛОС УКРАЇНИ

Засновник — Верховна Рада України. Видавець — Президія Верховної Ради України. 252019, м. Київ-19, вул. М. Грушевського, 5. Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Головний редактор С. ПРАВДЕНКО.
Редколегія: О. БІЛИК (заст. головного редактора), Л. БРОВЧЕНКО (заст. головного редактора), А. ГОРЛОВ (перший заст. головного редактора), В. ЖЕЖЕРА, В. КРАСНОДЕМСЬКИЙ, С. ПИСАРЕНКО, А. СОЛОНСЬКИЙ, В. СУДДЯ (заст. головного редактора).

Адреса редакції: 252047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

♦ ТЕЛЕФОНИ: для довідок — 441-88-23; телефакс — 224-72-54; відділ реклами — 441-89-34, 441-89-44.
♦ Рукописи не повертаємо.
♦ Листування з читачами — тільки на сторінках газети.

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання — КП № 1 від 18.09.1990 р.

♦ За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець.
♦ Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.
♦ За точність викладених фактів відповідальність несе автор.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами. Індекс 60955. Тираж 358383.

Комбінат друку видавництва «Преса України». 252047, Київ-47, проспект Перемоги, 50. 1 2 3 4 5 6 7 8 9 0 Зам. 0311123.